

Posudek na diplomovou práci Julie Weissové Marie Galimberti Provázková v kontextu českého výtvarného umění počátku 20. století, FFUK Praha 2009

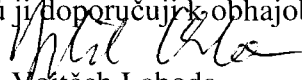
Vybrat si za téma diplomové práce autorku naprosto neznámou, jejíž jméno se téměř vytratilo z kontextu českého umění, a navíc malířku, k tomu je třeba dvojí odvahy. Julie Weissová ji měla, neboť se na tenký led minima informací, nečetného díla a zamlčených období života v případě malířky Marie Galimberti Provázkové vydala. Jako vedoucí práce tuto odvalu oceňuji, tím spíše, že jsem v jejím průběhu zjišťoval, jak kusé a fragmentární informace má diplomantka k dispozici. Přesto se jí podařilo vytvořit poměrně plastický obraz „neznámé“ umělkyně, která se z mlhy zapomnění vynořuje v bohatém a zajímavém kulturním kontextu Čech, Vídně, Německa, Maďarska i Paříže. Od malby přelomu století směřuje malířka přes studium v Mnichově k malbě „expresionistní“ (A. Birnbaumová).

Marie Galimberti Provázková je příkladem umělkyně, která spíše než svým dílem, navíc fragmentárním – o což se postarala sama umělkyně, když v návalu kritičnosti řadu děl zničila - působí a bude působit bohatstvím kulturně historických vazeb, kontakty a pobytem na různých místech Evropy. Zažila v Paříži Modiglianiho, byla manželkou významného maďarského malíře Sándora Galimbertiho, byla součástí malířské kolonie de Neue Welt ve Würzburgu. Právě tyto kontakty a internacionální kontext díla Galimbertiové Provázkové dokládají její aktivní, ale dnes zapomenutou pozici v uměleckém světě. Weissová ji odhaluje. Zdůrazňuje vliv Marie Vassilieffové ze studií v Paříži na výraznější, kubističtější charakter portrétů, který ovšem nikdy nedosáhne takové autonomie, aby o malířce bylo možné napsat, že malovala kubisticky. Diplomantka dohledala řadu děl malířky v Čechách i Maďarsku. Některé její obrazy (např. Nagybányiské detaily, 1909) mají blíže k maďarskému fauvismu, reprezentovanému jejím mužem, než k českému umění před první světovou válkou. Pozoruhodné jsou zjištění autorky o Josefu Váchalovi, který si malířky velmi cenil s tím, že přiváží do Čech kus Paříže a „15 let Německa“.

Autorka napsala záslužnou práci, která byla limitována velmi kusými informacemi o umělkyni. Přesto se Weissové podařilo dát dohromady obraz umělkyně, jejíž expresivní a svižný malířský styl, mírně poučen kubismem, ale spíše jakýmsi sesekáváním tvaru, byl velmi typický pro středoevropský modernismus 20. a 30. let. Možná ještě cennější je načrtnutý umělecký kontext, vztahy s umělci, známosti apod. (viz případ Váchal- Macková - Marie Galimberti Provázková).

Diplomovou práci lze ocenit a z výše uvedených důvodů ji doporučuji k obhajobě.

V Praze 4.9. 2009

Prof. Vojtěch Lahoda